

at det Arbejde, der udfordres, kan fuldføres i den almindelige Arbejdstid, kan der ikke tilkomme Bjergeløn, men kun Arbejdsløn, og det er navnlig i slike Tilfælde, hvor Spørgsmaalet dreier sig om Bjergeløn eller Arbejdsløn, at jeg mener, at de locale-Autoriteter tage fejl; her er, som sagt, et af de Forhold, som ville blive rettede, naar Endringsforslaget antages. Hvad nu Loven selv angaaer, da siger § 16, at Sø- og Handelsretten har, naar det forlanges af Justitsministeriet, at afgive Erklæring angaaende Strandingstilfælde, der ere indstillede til Ministeriets Resolution, det vil altså sige, at i saadanne Tilfælde, hvor en Part ikke er tilfreds med Amtmandens Kjendelse, men indstillter Sagen til Afgjørelse af Justitsministeriet, kan Justitsministeriet efter denne Lov raadsføre sig med Sø- og Handelsretten; men det er ingenlunde pligtigt dertil, medens jeg dog paa den anden Side vil antage, at Betydningen af disse Ord er den samme som et Paabud, saa at Justitsministeriet altid vil raadsføre sig med Sø- og Handelsretten; men fordi dette er saa, derved skeer der ikke den Paagjældende en fuldkommen, en absolut Ret, thi først gjøres der ham Uret, og saa skal han indanke Sagen til høiere Afgjørelse for at komme til sin Ret, og naar man gaaer frem paa den Maade, tager man ikke det fornødne Billighedshensyn til de Folk, der miste deres Eiendom paa en Ryst, hvor de ikke ere repræsenterede. Jeg mener nemlig, at man strax skal give dem Leilighed til at faae fuldstændig Ret, saa at de ikke først skulle lide Uret og derefter søge om at faae Kjendelsen forandret for at faae Opreisning. Det maa heller ikke oversees, at Justitsministeriets Stilling vanskeliggjøres ved den Maade, hvorpaa man er gaaet frem i Lovudkastet, idet det ofte vil falde Ministeriet vanskeligt at underkjende en Bestemmelse, der er tagen af de overordnede Autoriteter; jeg kan saaledes ikke skjønne, at der ved Lovudkastet er ydet de Paagjældende en tilstrækkelig Betryggelse. I Lovgivningen om Bjergningen synes der at findes den Levning fra Aarhundreder tilbage, at, hvad Havet skulde op, det tilhørte ikke Noget, det tilhørte den, som kom i Besiddelse af det, eller, som man sagde, som bjergede det. Det er en Levning fra hine Tider, hvor Begrebene om Eiendomsret

vare mere ukultiverede; men jeg troer rigtignok, at den Tid længst maa være forbi, hvor man ikke besyttede den Eiendom, som uden Repræsentant og uden Forsvar laae paa Ens Ryst, og jo større Fordring et Land gjør paa at staa i Rækken af Europas civiliserede Nationer, des større Pligt er der for det samme Land til at sørge for, at den Eiendom, der opstilles paa dets Ryster, hvor Eieren er uden Repræsentant, bliver beskyttet paa en fyldestgjørende Maade, bliver beskyttet saaledes, at Bjergnings- og andre Omkostninger ikke opsluge Alt, hvad der bjerges, ja saaledes at Eieren undertiden maa betale Penge til for at faae Visshed om, at han ikke faaer Noget af sin Eiendom, og i den sidstnævnte Henseende skal jeg tillade mig at bemærke, at man tidligere stod sig bedre, da det var Skif og Brug at beholde det Indstrandede, uden derfor at aflægge Rigtighed. Efter min Overbeviisning er det en simpel Retfærdighedshandling at varetage deres Interesser, som ikke ere repræsenterede, og derfor har jeg i Forening med en æret Rigsdagsmand tilladt mig at stille et dertil sigtende Endringsforslag.

**Klein:** Medlemmerne af det Udvalg, som det ærede Thing i forrige Session nedsatte i en Sag af samme Beskaffenhed som den foreliggende, have fundet sig opfordrede til denne gang at træde sammen for at gjenneengaae det nu paany fremlagte Lovudkast. Det har naturligtviis været disse Medlemmer en stor Tilfredsstillelse at see, i hvor høi Grad den høitagtede Justitsminister har imødekommet de Indstillinger, som Udvalget havde gjort i den Betænkning, som det fandt Leilighed til at afgive, forinden Sessionen sluttedes; man smigrer sig fremdeles med det Haab, at det ærede Thing vil bele disse Medlemmers Tilfredshed herover, og at der derved vil være banet en jevn Vej for Lovudkastet, saaledes at man kan forvente, at denne vigtige Sag hurtig og let vil gaae igjennem dette Thing, og Sagen derved blive fremmet. For yderligere at sikke Sagens Fremme har man bestræbt sig for gjensidig at komme hinanden imøde og indskrænke de Differentpunkter, som vare blevne tilbage mellem Udvalgets Medlemmer, til nogle ganske enkelte